

ЗДОРОВ'Я, УСПІХІВ

дяньської педагогічної науки. Працюючи з 1939 року в напому інституті, вона віддає всі свої сили, знання, великий досвід справі виховання молодих учителів. Численні роботи з питань методики і літературознавства, опубліковані нею, є чудовими посібниками для вчителів шкіл, а її підручники з української літератури, написані разом з Ф. Бугайком, вже багато років вивчає багатомільйонна армія радянських школярів.

У цей сонячний весняний день хочеться від усієї душі побажати Тетяні Федорівні доброго здоров'я, нових творчих успіхів у праці на благо радянської науки і школи.

Від імені учнів
Тетяни Федорівни
В. САВЕНКО.

ПЕДАГОГ, ЛЮДИНА

У цей день хочеться сказати багато хороших і теплих слів про авідуючу кафедру дошкільної педагогіки кандидата педагогічних наук доцента О. М. Лещенка.

Ми знаємо Оксану Миколаївну з 1949 року не тільки як сумлінного працівника в справі дошкільного виховання, але й як чуйну, робру, вимогливу людину, як активного громадського діяча.

Усі сили Оксана Миколаївна надає підготовці висококваліфікованих дошкільних працівників. Таліку допомогу вона надавала і ктичним дошкільним працівникам. Харкова, Києва і області, ре раз вони одержують від неї каві, змістовні лекції, консулції з різних питань дошкільного виховання.

е забувають про Оксану Миколаївну і колишні випускники рківського, Київського педінститутів. Вони завжди звертаються до неї за порадами з тих чи інших питань дошкільної справи, обистого життя.

З радістю дізналися ми, що до річниця Радянської Армії пар і уряд нагородили О. М. Лещенка медалью «За оборону Києва».

ва», відзначивши її участь у Вітчизняній війні, самовіддану службу в тій військовій частині, яка вела боротьбу за нашу рідну столицю Київ.

Бажаємо вельмишановній Оксані Миколаївні в Міжнародний

жіночий день доброго здоров'я і великих творчих успіхів у педагогічній справі.

Хай на кожному кроці супроводить вас щастя і радість, наша хороша людина.

ГРУПА СТУДЕНТІВ
ДОШКІЛЬНОГО ВІДДІЛУ,
ВИКЛАДАЧІ:

М. КОЛОМІЄЦЬ,
Н. ЗЕЛЕНКО,
Т. ВВЕДЕНСЬКА.

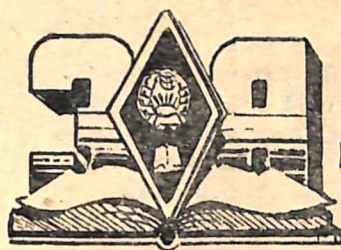
РЯДОВА ПРОФЕСІЯ

Кропітка і нелегка це робота — бухгалтерія. Іноді я дивлюсь на Раїсу Олександрівну і думаю: скільки в неї терпіння,

наполегливості, як глибоко вона освоїла свою, здавалось би, таку рядову професію. Мені здається, що не кожен міг би вправитись із цією роботою. Папери, документи, звіти, цифри про матеріальні цінності... Так, дуже відповідальна робота у нашого інститутського заступника бухгалтера. Вона наповнена турботою про кожного з нас, про інтереси всього колективу. Немало літ віддала цій роботі Раїса Олександрівна Останіна, звичайна, рядова радянська жінка з простим, відвертим серцем, доброю душею. Хай іноді вона може занадто строго, вимогливіша більше, ніж це нам хотілось би — така у неї посада, що вимагає точності, не терпить зволікань чи зайвих розмов. Хочеться побажати Раїсі Олександрівні нових і нових радостей, щастя, добра.

Доц. М. ПЛЮЩ.

ПЕДАГОГІЧНІ КАДРИ

ОРГАН ПАРТБЮРО, КОМІТЕТУ ЛКСМУ, ПРОФКОМУ
ТА РЕКТОРАТУ КИЇВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ імені О. М. ГОРЬКОГО

ЗРАЗОК ДЛЯ НАС

Скоро ми закінчуємо інститут. Через кілька місяців наші знання, здобуті за 5 років навчання, знайдуть застосування в житті.

Нас чекає благородна праця радянського вчителя. Ми можемо впевнено сказати, що готові до неї, відчуваємо себе впевненими, бо здобули ґрунтовну підготовку із своєї спеціальності. Там, у пра-

ці на благо рідної Вітчизни, ми завжди будемо пам'ятати наших викладачів інституту, які віддали стільки знань, сил і здоров'я, щоб виховати з нас висококваліфікованих фахівців своєї справи. Серед них особливе місце займе образ Марії Максимівни Підтиченко, ректора нашого інституту, викладача філософії. Її повсякденні турботи про нас, материнське ставлення, принциповість і вимогливість будуть для нас зразком у педагогічній діяльності. Одна з активних діячів міжнародного жіночого руху, борець за мир між народами, Марія Максимівна користується заслуженою повагою не тільки в стінах нашого інституту, але й далеко за його межами. Бажаємо вам, наш наставнику, нових творчих успіхів, постійного дерзання, доброго здоров'я.

СТУДЕНТИ 5 КУРСУ
ВІДДІЛУ ДЕФЕКТОЛОГІЇ.

Вихована комсомолом

У цей день хочеться поговорити і про тих, які не відмінники, але є чудовими працівниками. Таких багато. Ось такою є і наша Ніна Мазієнко — студентка IV курсу відділу підготовки вчителів I—IV класів вечірнього педагогічного факультету.

Пам'ятаю Ніну, боязливу, соромливу, ще під час вступних екзаменів до інституту, коли мені доводилося буквально вштовхувати її на екзамен до аудиторії.

З того часу промайнуло 3 роки. В рисах її характеру залишилися та ж скромність, простота, людяність. А якою самовідданою є Ніна на роботі! Як любить вона дітей і якою взаємністю вони їй відплачують!

Закінчивши Тарасівську середню школу, Ніна залишилася працювати старшою піонервожатою.

Під керівництвом любимої вожатої піонери Тарасівської школи включилися в змагання за кращий піонерський загін. Скільки прекрасного зроблено піонерами! Один із загонів дружини — кандидат на I місце в усій Київській області.

Дружині присвоєно звання «Супутника семирічки». Як на-

города за працю — рішення Києво-Святошинського райкому комсомолу про передачу дружині на збереження районного перехідного піонерського прапора.

Ніна Мазієнко як краща піонервожата стала відомою не лише в Києво-Святошинському районі, а і в області і навіть у республіці.

Влітку цього року ЦК ЛКСМУ відрадив її працювати в «Артек».

І тут вона виправдала велике довіря комсомолу, подаючи зразок у праці.

За путівкою комсомолу Ніна була в Москві на всесоюзній методичній конференції з питань піонерського руху.

Кілька днів тому Ніна виступала із заключною промовою на республіканських курсах по обміну досвідом.

Ніна — чудовий агітатор. Нещодавно в «Колгоспному селі» було знімено фото — агітатор Ніна Мазієнко серед виборців.

У широкі колгоспні маси несе вона знання, цим служить великій матері-Вітчизні і комсомолу, що виховали її.

Б. ПЛОТКІНА.

СКЛАЛИ НА „ВІДМІННО“

Одним із основних екзаменів кандидатського мінімуму є іноземна мова. Щоб її добре вивчити, потрібно докласти багато зусиль, витратити немало часу. У цьому нам немало допомагала Катерина Володимирівна Єнакієва, завідувача кафедрою іноземної мови. Постійна вимогливість на практичних заняттях, висококваліфіковані консультації і поради, які вона постійно надавала кожному з нас, дали нам змогу глибоко засвоїти німецьку мову і на екзаменах продемонструвати високі знання. Наша праця високо оці-

нена — переважна більшість аспірантів першого року навчання склали екзамен на «відмінно». Велика заслуга в цьому нашої шановної Катерини Володимирівни. Разом з іншими викладачами кафедри вона доклала багато зусиль для того, щоб ми глибоко засвоїли потрібний матеріал. Велике спасибі вам за працю. Щастя вам, успіхів.

Б. ВАСИЛИШИН,
Є. КОРШАК,
П. РОТАЄНКО,
аспіранти першого року
навчання.

СПАСИБІ ВАМ

У цьому році ми стали студентами. З перших днів навчання нас оточили піклуванням і турботами добрі, чуйні люди, а серед них — професор Ольга Степанівна Міщенко, яка викладає в нас педіатрію. Це навіть не лекції, а своєрідні цікаві творчі звіти про свою велику

роботу, яку вона проводить на протязі всього свого життя, починаючи від часу, коли вона була рядовим лікарем-педіатром, до сьогоднішнього дня. Нам особливо приємно усвідомлювати, що ми маємо можливість слухати розповіді чудової жінки-матері, лікаря, педагога, товариша, яка так багато думає про нас, віддає нам свої сили, знання. Спасибі вам, Ольго Степанівно, за вашу щоденну працю, за щедрість вашої душі, за те, що ми маємо щастя бути вашими студентами. З святом вас!

Від імені студентів I курсу
дошкільного відділу вечірнього факультету
Ю. БАРАНОВА.

ЖІНКА-КОМУНІСТ

(Пісня про Героя Соціалістичної Праці Надію Загладу)

Вони роблять нашу газету. На фото (зліва направо): ударник комуністичної праці верстальниця І. Теличенко, кращі робітниці друкарського цеху О. Жежерун і О. Лофицька. З святом вас, шановні трудівниці, щастя вам, радостей, успіхів. Фото В. Тимошенка.

Ой шумлять прибоєм
Та й рясні врожаї,
Скільки кинеш зором —
Квітне далина...
Гей, Заглади ланка
В поле вирушає,
Розбудила ранок
Пісня голосна.
Мов весняна повінь,
Льон буя навколо,
Пишна кукурудза
Стала наче ліс.
У труді завзяті
Идуть дівчата в поле,
І веде їх мужня
Жінка-комуніст.

Любо й подивитись,
Як працюють люди,
Бо в роботі ж дружні,
Як одна сім'я...
Гей, Загладу нашу
Знають вже повсюди,
Добра й світла слава
Лине до Кремля.
Кожен рік збирає
Два вона врожаї,
У достатку щедрім
Повниться артіль.
Все село Високе
Щиро поважає
Скромну її працю,
Руки золоті.

Ти ж лунай же, пісню,
Всім на щастя й радість.
Всенародну славу
Заплітай вінком!
На землі радянській
Всі діла Заглади
Сяють непогасно
Світлим маяком.

ДО 149-РІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ

Шевченко

Ім'я твоє сяє, як рання зоря,
Твій геній не знає кордонів.
Як сонце весняне, пісні
«Кобзаря»

Серця зігрівають мільйонів.
Ти пісню свою гартував
в боротьбі,
Щоб слово дзвеніло металом:
З ним мужньо і сміло ішов ти
у бій.

Боровся, щоб правда настала.

Вже щастя знайшла Україна
давно.
Цвіте у пісennім розливі.
Дозріло пісень твоїх щедре
зерно
Трудящим на радість і диво.
Ти й нині, Тарасе, між нами
живеш,
Зігрітий любов'ю народів.
В майбуттє сонцесвітну із нами
ідеши,
Провісник добра і свободи.

За них віддали голоси

За того, хто в бурю Жовтневу й негоду
Здобув нам цей ясний і радісний день,
За того, хто дав нам весну і свободу,
Ми всі подали бюлетень.
Хто скромний і чесний, іде до прогресу,
Скоряє природу, степи і ліси,
Хто ясні вогні засвітив Дніпрогесу, —
За того ми всі віддали голоси.
За блок комуністів і всіх безпартійних,
Хто гордість і слава для нас повсякдень,

За смілих і мужніх, у праці надійних, —
Ми всі подали бюлетень.
За праці героїв, — майстрів урожаїв,
Хто зводить заводи, будує мости,
Кому ми довір'я своє виявляєм, —
За того ми всі віддали голоси.
За того, хто здійснив волю трудящих,
Хто пісню дзвінку прикрашає день,
За зорі Кремля, за найкращих із кращих, —
За партію ми подали бюлетень.

Зустріч з хорошим поетом

Нещодавно в інституті відбулася зустріч з поетом Леонідом Вишеславським. Це цікавий поет із своїм баченням світу, власним творчим почерком. Послухати його вірші з нової збірки «Звездные сонеты» зібралось в літературному кабінеті немало студентів і викладачів. Починаючи свій виступ, Л. Вишеславський порівняв поезію із найчутливішим барометром життя на землі, бо вона

перша відгукується на все нове, захищає, підносить чи заперечує. Вірші Л. Вишеславського — це насамперед зразки нового етапу в земній поезії — етапу міжпланетного, космічного. Вони своїм горінням освітлюють дійсність так, що ми її бачимо оновленою, величною, небувалою, а груди наповнюються гордістю за значимість часу, в який ми живемо.

В. мире что-то новое творится, — Свет из тьмы выхватывает лица, — Как сосредоточены они! Якраз землю відкривають «зоряні сонети», вони наліті сонцем, у них бачимо сторожові сосни, степові космодроми. Цю землю поет бачить посвоєму, оновленою, очима людини, що з висоти космосу повернулася на землю і захоплюється всім: ві-

ром, природою, людьми. Ця тоненька книжечка викликає багато думок, і не біда, що деякі з них суперечливі. Недаремно так таряче вона обговорювалася присутніми, тому, певне, і не було байдужих. Із своїми думками про неї виступили студенти П. Смітюх, І. Трухін, С. Бєлов, Л. Ричь, А. Медведєв, О. Мушнідіані, викладачі Л. Карлов, І. Крук, Б. Кулик, Г. Гайдай. М. КЛИМЧУК.

СЛОВО МАЄ ЮЛІЯ ЖУРАКІВСЬКА

Землячка прославленого космонавта-4 Юлія Жураківська закінчила Узинську середню школу № 2 у 1958 році, а потім пішла працювати. Ось уже кілька років вона — електромонтажниця заводу «Арсенал». Дівчина мріє стати вчителькою, а тому й поступила в минулому році до нашого інституту на загальнонауковий факультет. Крім того, Юлія пише вірші, прозу... Про успіхи її в цьому напрямі свідчить хоч би те, що твори молодого авторки з'являлися на сторінках районної газети «Шляхом комунізму», у багатотиражці «Арсеналець», у «Робітничій газеті». Втім, про безсумнівне обдарування Юлії Жураківської наші читачі можуть пересвідчитись, прочитавши кілька зразків її поезій, що ми подаємо нижче.

Верхушками сосны шумели
О том, что закончилось лето,
Леса от ребят опустели
И осень на подступах где-то.
Их завтра уже не разбудит
Знакомая песня горниста.
Но долго им слышаться будет
Вторая рапсодия Листа.
Ее исполнял на рояле
Мальчишка, курносый, вихрастый.
И долго, застывши, стояли
Друзья его в галстуках красных.
Как будто на миг повзрослели,
И сами забыли про это.
Грустили притихшие ели
О том, что закончилось лето.

В хижине, заброшенной
В небольшом леске,
О тебе непрощенно
Я грущу в тоске.
У печурки думаю,
Греясь у огня:
Пусть к тебе за душой
Вслед спешит лыжня.
Чтобы песни нежные
Пело все вокруг.
Чтобы ты, заснеженный,
Появился вдруг.
Чтобы взором ласковым
Глянул на меня.
Пусть же вслед за сказкою
Побежит лыжня.

Арсенальская пушка

Может туристам надменным
Она примитивом кажется,
Взирающим с пьедестала. —
А парень, идя со смены,
Ласково ей улыбается.
Парень из «Арсенала».
Те, кто хотел проверить
Силу цвета защитного,
В ней убедились воочию.
Им бы свой пыл умерить...
Страж с постаментов гранитного
Смотрит и днем, и ночью.
Помнишь, в тебя впились
Деды уставшими пальцами,
Когда покидали силы.
Но снова в бой поднимались,
Были не зря арсенальцами
Те, из братской могилы.
С ними в бессмертные списки
Занесена навсегда ты,
Вылитая из металла.
Нашему сердцу близкая,
Ставшая в строй солдатом,
Пушка из «Арсенала».

Ни пуха, ни пера...

(Басня)

Петух лишь кукарекать научился, Стыдись простого, птичьего
Как начал сразу гонор проявлять: двора...
Он опереньем красочным гордился,
С одними павами, задравши хвост, Дарил он павам перья в знак
водился, признания,
А кур не думал даже замечать. Пока на нем от этого старания
Шагал он мимо дома Ни пуха не осталось, ни пера!

СВІТЛАНИ

Що у нас в гуртожитку
принадного?
Ніби й справді хвалитись
нічим нам...
А до нас із книжної фабрики
Завітала в кімнату дівчина.
На початку немов соромилась,
З усіма однак познайомилась.
Записала всіх рік народження,
Роздала на вечір запрошення...
Жартували хлопці: — Світлано,
Розкажи, а що там в Ірані?
— Та невже ви цього не знаєте?
То, якщо вам питать не сором,
У дівчат у наших спитайте,
І вони вам розкажуть хором.
Чули хлопці... Дівчата
з фабрики!
(Можє й справді ніде нема
таких)

АГІТАТОРКА

Мов у них і руки ліанами —
Як пригорнуть — будуть
п'яними.
А зустрінеш таку на вулиці,
Глянеш в очі — і вдень
заблудишся.
А в Світлани шовкові локони,
І світанками очі дивляться.
Роздивлятися не було коли —
Закохалися хлопці-виборці.
І тепер в нас кімната вквітчана
І хлопці неначе
посимпатичнішали —
Отака до нас ходить дівчина
Із бригади комуністичної.

А. РУДЕНКО,
студент українського
відділу.

О. П. СЕРГУНОВИЙ

З ВЕСНОЮ В СЕРЦІ

Хто каже, що весна
У березні настає,
Хто каже, що весна
Щороку лиш раз буває?
Хто каже, що вік людини
Лиш раз у квітінні веснянім,
Хто каже, що молодість
плинна,
Що старість її підміняє?
То правда, що весна
У березні настає,
То правда, що весна
Щороку лиш раз буває.
З весною ж у серці завжди
Мов пісня красна журавлина,
З весною у серці іде
До весен хороша людина.

І. МАКАРЧУК.